

Kui Italia maalt ülle Adria merre otsekohhe om-  
miko pole purjetakse siis tulles wasto

13) Turgi-ma Europa jao ossa (teine surem  
ossa on Asia jao sees), kus Konstantinopel pea-  
lin, liggi wiisfadda tuhhat innimestega. Turgi keiser,  
kedda Sultaniks kutsutakse, on Abdel Messid.  
Rahwas on Muhameti usku. Weike Serbia riik,  
mis põhja poolse Turgi rajja wasto seisab, on ka  
Turgi wallitsuse al. Idune pool rajjab maad möda  
Turgi rigiga

14) Kreka-ma, kus Athen pea-lin wiisteist-  
kümmeend tuhhat innimestega; selleaegne wallitseja  
kuningas on Otto I. Kreka maalt peame meie  
taggasi tulles ühte puhku põhja ja nattu ke õhto  
wasto teed oidma, siis same meie esitels Turgi  
male, sealt Ungarus male, siis Galitsia ja wimaks

15) Pohla-male, kus Warschan pea-lin,  
agga wallitus Wenne keisri käes on. Pohlast  
wõime õlpsal kombel Kura-ma kaudo Riga sada, kust  
iggamees omma kohta taggasi wõib minna. **F. R.**

### Kribus-Krabus.

Hä nõu on eñamiiste kõige parrem abbi.  
Agga mis sa nõuuga teeksid, mis meie oja-  
weski mõldrile minewal esmaspäwal anti?  
Teñta isse ütleb: „ärä nõuu laida, enne kui  
tedda olled katsund.“ Agga katsugo teine  
ford weel, mis üllemeline pilkaja ütleb — kü-  
l ehk wõttab teise õppetuse wälja. Tarf ütleb:  
„Hääd nõuu oti asja tundja käest. Agga  
kui nõu peab hä ollema, ei olle kü, et nõuo-  
andja tarf mees on, olgo ka nouo-otsija tarf  
teggija. Juhhus teeb imelikul wiisil mõnigi

ford pilkaja nõuo hääks; agga kes juhuse  
peale majja ehhitab?“ Mõnda kü tarf ütleb,  
agga sel korral oja-weski mõldril ka õigus.

Linnas ellab üks pusep, nimega Tol,  
saksamees. Se nimi tähhendab meie keles  
ul; agga egga Saksadgi oma nimesid kauba-  
kirstust ei osta egga seppa jures telli; peab  
iggaüks nimega rahhul ollema, mis eeswañe-  
male peale pandi. Egga nimi meest ei teota  
kui mees nime ei teota.

Pusep Tol läks kiwvi-silla kaudo tõ per-  
rast koddunt, ja leidis linnä tulles, oja-  
weski mõldri, tamme ja saare laudade koor-  
maga. Meid laudu talle wägga wajja olli ja  
kaup sai peagi forda. Ütles siis müjale:  
„Miña sind kojju ei wõi wia, mul tõ pärrast  
weel käimist; agga wõtta siin õbbe-rubla käe  
peale ja wi need lauad miño juurde — kü  
ma peagi isse tagga tullen. Miño majja  
on mäe kõrwas. Miñe ülle turro otsekohhe  
eddasi, põra siis parremat kät ja miñe siis  
jälle otsekohhe, ja kui surest majjast möda läh-  
hed, põra pahhemat kät; pärrast kána pah-  
hema käe kolmandama põikulitsa sisse, seal on  
miño majja kolmas parremat kät, maddal al  
majja rohheiste afna-laudadega. Egga sa  
ommeti ärä ei unusta?“ Mõlder mõtles:  
kü kulin ja kü leian — otsekohhe eddasi ja  
parremat kät ja surest majjast möda ja parre-  
mat kät ja pahhema käe kolmas põikulits  
ja al maddal majja rohheiste afna-lauda-  
dega — ja wastas: „küllap saab“ ja sõitis